

Speciál Cargo

Ročník 2008 / říjen / číslo 10

Měsíčník ČD Cargo, a.s.

ŽELEZNICE NA KUBĚ

Historie vzniku

TOBRUK

S ČD Cargo
na Slovenko

Ing. **PETR VEJS**
České Budějovice

Blackmore's Night:

„CESTOVÁNÍ VLAKEM VÁM OTEVŘE ÚPLNĚ NOVÝ SVĚT.“

BLACKMORE'S NIGHT

A JEJICH TAJNÝ VÝLET

Hudba někdejšího kytaristy Deep Purple Ritchieho Blackmora a Candice Night, kteří vystupují pod názvem Blackmore's Night připomíná dobu královen a trubadúrů. Nejráději proto koncertují na hradech a zříceninách, kterých je v naší zemi nespočet, a proto se k nám opakovaně rádi vracejí. Tentokrát jsme je zastihli při letním beznadějně vyprodaném turné.

Máte čas prohlédnout si místa, kde hraje?

RB: V téhle fázi mé kariéry je to pro mě přímo priorita. Trvám na místech, kde opravdu chceme hrát - ne tam, kam nás chtějí poslat lidi z managementu nebo promotér. Vždycky si uděláme pár dní volno, abychom mohli vstřebat energii a kulturu každého takového místa nebo města. Koncertovali jsme například v Českém Krumlově a moc se nám tam líbilo! Zůstali jsme ve městě dva dny, abychom si mohli užít festival na krumlovském náměstí.

CN: Máme opravdu štěstí, že můžeme v téhle kapele sklízet sladké plody let, které Ritchie strávil na turné. Většina kapel dorazí do města, odehraje a pak hned odjede zahrát další koncert v dalším městě. Tráví většinu času v autobusu nebo v letadle nebo v autě nebo v hotelu a nikdy nic nevidí. Máme štěstí, že si Ritchie tímhle všim prošel a už to takhle nechce opakovat. Takže všichni těžíme z jeho zkušeností a práce, co věnoval turné. Proto máme mezi koncerty pár dní volna a daří se nám vidět města, do kterých jezdíme, odpočinout si a dobít si baterky, takže pak můžeme na koncertech odvést stoprocentní výkon. Nejsme vyčerpaní z nekonečného cestování.

Kolikrát jste už byli v České republice?

RB: Řekl bych, že jsem tu byl už asi tak desetkrát.

CN: Během prvních dvou návštěv Ritchie ani nevytáhl paty z hotelového pokoje! To dělá často, když cestuje a nemá čas jít prozkoumávat město. Ale když jsem s ním já přijela poprvé a viděli jsme v noci ozářený Hrad cestou do hotelu, byla jsem úplně okouzlená. Příští den jsem se vypravila na procházku městem a do Prahy se zamilovala. Běžela jsem do hotelu říct Ritchiemu, o co přišel, když si neprohlédl vaše krásné hlavní město,

takže šel příště se mnou a byl nakonec moc rád! Teď je to jedno z našich oblíbených míst, kam se rádi vracíme.

Která místa v České republice jste už kromě Prahy a Českého Krumlova navštívili?

RB: Brno, Zlín, Plzeň, Býkov, Karlovy Vary, Locket a Mariánské Lázně. Každé z míst se nám moc líbilo. A navíc se nám vždycky podařilo najít skvělé bydlení.

Kde se vám opravdu líbilo – a co konkrétně?

RB: Rozhodně Praha, máme v ní pár oblíbených míst a už ani nevnímáme ty hordy turistů.

CN: Strašně ráda navštěvuji místa, o kterých lidé moc nevědí. Např. hrad Locket. Byl to úžasný hrad pro koncert. Český Krumlov, to bylo nejhezčí místo, které jsme letos navštívili. Ale dokonce i velká města jako Praha mají všechno, co hledáme. Hrad, historii, dlážděné ulice, kočáry tažené koňmi, o Vánocích svažené víno a kováře na náměstí a nadpřirozené pověsti, jako tu o Golemovi. Je krásné, že si Praha zachovala svou kulturní historii a nebyla modernizovaná. Nevíďte tu tolik neonů a značek McDonalds. Zbožňujeme klikaté uličky osvětlené lucernami. Tady v Čechách je toho tolik, co v nás rezonuje. Třeba i ohně na polích koncem dubna při pálení čarodějnic.

Fanoušci jsou prostě skvělí

A naopak – co se vám tu nelíbí?

RB: Obstrukce, kterými musíte projít na česko-německých hranicích. A fakt, že tolik lidí pořád kouří v restauracích a barech.

CN: Nejsem zrovna nadšená kapsáři, které mají turisté v patách.

Spřátelili jste se s nějakými místními umělci nebo obyčejnými lidmi?

RB: Ano, spřátelili jsme se vlastně s mnoha lidmi, ale jmenovitě třeba s muzikanty z kapely Gothian a Janem ze skupiny Krless. Taky jsme si všimli, že jsou všichni vyšší než my.

CN: Kamarádi z našich koncertů a místních fan klubů, fanoušci jsou prostě skvělí.

Můžete si představit, že byste žili v ČR?

RB: Když jsem tu byl naposledy, udělala na mě vaše země velký dojem. Připomínala mi Anglii za starých dobrých časů. Napadlo mě, že bych si tu pořídil dům, ale myslím si, že největším problémem je jazyk. Mám dojem, že se ho nelze vůbec naučit, jak je těžký. Ale místo je nám drahé a budeme tu hrát, jak jen nejvíc budeme moci. Je to úžasné místo, co se týče historie, a zdejší lidé jsou nám blízcí. Rádi piji a baví se.

Kde teď přesně žijete?

RB: Na Long Islandu, v New Yorku.

CN: Bydlíme hned u vody a vedle lesa, takže kolem nás je příroda. V noci slyšíme sovy

a díváme se na západ slunce nad oceánem. Je tam klid a krásně. Skvělé místo na tvoření hudby. Dokonce máme na zahradě místo na táborák, takže můžeme s kamarády posedět a zahrát si pár písniček pod hvězdami.

Koncertuje po celém světě. Mohli byste porovnat rozdíly mezi publikem v různých zemích?

RB: Evropané chtějí obecně slyšet dobrou hudbu a nepotřebují k tomu nijak obrovskou show. Hudebníci musejí myslet svou hudbu upřímně, jinak to fanoušci v Evropě hned prokouknou. Není dobrý nápad vylézt na pódium v těsných džínách a stylovém oblečku, pokud nemáte talent. Zatímco v Americe lidi

chtějí vidět větší lesk, ohňostroje a mediálně známé tváře. Berou to jako mejdan. I v Americe je spousta úžasných muzikantů, ale ti nehrají v „takzvaných“ slavných kapelách.

Vaše hudba má středověký nádech. Vyhledáváte místa, která by byla vhodná pro vaše koncerty – jako jsou hrady a ruiny?

RB: Ano, vždycky. Právě prozkoumáváme v Čechách a na Slovensku hrady vhodné pro koncerty a doufáme, že si příští léto na některých z nich opravdu zahrajeme.

CN: Stadiony a rockové kluby vypadají všechny skoro stejně. Myslím, že je o moc lepší mít takové koncertní místo, které podpoří a doplní atmosféru naší hudby. Když se přijdete na kapelu podívat na hrad, kde jsou všichni oblečení do kostýmů a posloucháte hudbu tak zvláštní, jako je ta naše, můžete klidně podniknout cestu na jiné místo v jiném čase. Pryč od stresu a tlaků moderního dne. Pak je zážitek více kompletní.

Jak se liší vaše zbrusu nové album od těch předešlých?

CN: Mám pocit, že každé naše album je takovou fotografií v čase, ve srovnání s přítomností. Naše nové CD *Secret Voyage* se většinou skládá z písní a tradic, které jsme posbírali po různých regionech, které jsme loni procestovali. *Gilded Cage* bývala stará tradiční francouzská melodie, kterou jsme opatřili novým textem a instrumentací. *Locked Within The Crystal Ball* býval starý německý tradicionál, který se jmenoval *Stella Splendens*. *Toast To Tomorrow* je ruská pijácká píseň. Takže ta deska je sbírkou toho, co jsme zažili a vstřebali na loňském turné. Jakýsi obraz našich současných životů.

Fanoušci nové písničky na webových stránkách chválí, připomínají jim vaše staré věci. Je to náhoda?

RB: Je to tím, že na albu je pár nových nahrávek mých starých věcí, a také tím, že v současnosti více hrají na stratocastera.

CN: Také nám nahrávání trvalo skoro dvakrát déle než normálně. Snad jsme tentokrát byli víc kritičtí.

Na albu je i slavná píseň „Can't Help Falling In Love“. Proč jste si ji vybrali?

RB: Je to má oblíbená písnička, už od doby, kdy jsem ji slyšel od Elvise. Vždycky jsme ji zpívali s kamarády, když jsme se sešli

v nějaké restauraci. Asi moc lidí netuší, že se vlastně jedná o starou renesanční melodii.

CN: Často se scházíme s přáteli v restauracích a vinárnách, zpíváme a hrajeme na akustické nástroje. Často tak přijdeme na úžasné věci, které by jinak upadly v zapomnění. *Diamonds and Rust*, *Tambourine Man*. Pokaždé se nám díky podobným posezením připomene tolik skvělých písniček!

Vaše album se jmenuje Secret Voyage (Tajná cesta). Už jste někdy nějakou tajnou pouť absolvovali?

RB: Ano, ale nikdo o tom neví. Nazvali jsme

jej *Secret Voyage*, protože jsme netušili, kolik lidí tu desku vlastně uslyší, mysleli jsme si, že to bude tajemství.

Máte rádi záhady a tajemství?

RB: Rád bych, aby to zůstalo tajemstvím. Život je plný záhad.

CN: Bez záhad byste neměl nutkání cokoliv udělat. Jaká nudná existence by to byla!

Věříte kartáčkám, věštčům a numerologům?

RB: Věřím na kartárky, protože Candice z karet čte. Mé zájmy se týkají oblasti paranormál-

ních jevů, komunikace s duchy a zjeveními. Cokoliv je možné.

CN: Věřím v možnost čehokoli. Numerologie a astrologie jsou vědy, které mají tradici, a já jsem zjistila, že v tom, co ukazují, je velký díl pravdy. Věštcí a okultisté se řídí vnitřním pocitem, duchovním kompasem, ve který já osobně velmi věřím. Věda je postavena na důkazech nebo na absenci důkazů neznáma, tudíž musíte nejdřív uznat existenci neznáma. Pamatujte, že jen před pár stovkami let jsme si mysleli, že Země je placatá. Myslím, že nemusíte vidět něco jako fyzickou entitu, abyste věděli, že to existuje. Věřím, že intuice je nejsilnější mocí, kterou máme.

Věříte ve hvězdná znamení?

RB: Astrologii přijímám s výhradami. Věřím, že existují hvězdná znamení, ale my jim ještě nerozumíme.

CN: Věřím v ně. Můj tatínek je velký příznivec astrologie. Matka mě vychovávala čtením tarotových karet, takže mi takové věci nepřipadaly divné. Prostě jen přirozené.

V jakém jste se narodili znamení?

RB: Beran

CN: Býk

Přesvědčili jste se někdy na vlastní kůži o tom, že znamení opravdu fungují?

CN: Já myslím, že fungují. Řekla bych, že Ritchie je typický Beran, i když to není typický člověk! A já mám hodně vlastností Býka. Extrémně loajální, zemitá, doteková a tvrdohlavá.

Ale to už jsme se dostali od názvu vašeho alba někam jinam. Naše čtenáře bude jistě zajímat, jaké byly vaše letošní koncerty po České republice ve srovnání s těmi předešlými?

RB: Vynikající. Měli jsme z nich nádherný pocit. Byly sice nějaké technické problémy s klávesami, ale moc nás bavilo hrát v Českém Krumlově včetně procházky jeho starobylými ulicemi a nasávání atmosféry večera před koncertem.

Slovenští fanoušci na webu napsali, že si vzali na koncerty kostýmy a moc je to bavilo. Udělalo vám to radost?

RB: Kdykoliv si někdo na sebe vezme něco podobného, co nosíme my, máme pocit, že je „jedním z nás“.

CN: Když se podíváte do publika a lidé jsou

oblečení v historických kostýmech, měsíc vychází nad vaši hlavou a každý s vámi zpívá vaše písničky – zažijete nadmíru pozitivní pocit! Navíc lidé, kteří se na koncert vystrojí, se snadno seznámí s podobně oblečenými lidmi, protože si uvědomí, že na věci nahlíží vlastní stejně. Je pro mě vždycky

Učím se více usmívat

moc zajímavé podívat se, jakou má kdo o sobě představu. Vidíte se jako král, královna, šašek nebo rolník? Možná mnich nebo rytíř? Všechny tyto postavy se na koncertech objevují. A viděla jsem v kostýmech dvouleté dítě i dvaosmdesátiletou babičku.

Fanoušci tentokrát také chválili Ritchieho, že se usmíval a dokonce mluvil s publikem. Doslova napsali: „Úžasný zážitek! Proč se víc neusmívá?“

RB: Učím se více usmívat. Jako dítě, které bylo vychované v Anglii, mě učili, abych se neusmíval. V Anglii to totiž znamená, že jste něco provedli.

CN: Myslím, že je fajn, když ho lidé vidí takhle se bavit. Mám štěstí. Já ho tak vidím pořád.

Letos bude velká svatba. Jaká bude? Velká a formální? Malá a soukromá? Tajná, nebo veřejná?

RB: Taková jak říkáte.

CN: Bude malá ve srovnání s těmi gala svatbami, o kterých slychávám! Na našem večírku o Vánocích jistě bude více lidí než na naší svatbě. Chtěla bych tam mít nejbližší přátele a lidi z rodiny. Svým způsobem to bude unikátní svatba, už proto, že neděláme nic jako ostatní. Hrát nám bude několik minstrelů. Svatební kapely s měsíci a hvězdami na sobě. Družičky oblečené v různých barvách duhy. Mé šaty pro tuto příležitost navrhl Demetrios. Bude to večer, na který se nezapomíná. Po společných 19 letech je už na čase.

Vezmete se na vašem kontinentě nebo někde jinde?

RB: Na našem kontinentě. Mnoho našich přátel jsou Američané a myslíme si, že to pro ně bude jednodušší.

Třeba sednou na vlak, ačkoli – jezdí vůbec v USA vlaky?

RB: Ano, jezdí. Zrovna jeden jezdí směrem do New Yorku asi tak tři minuty od našeho domu.

CN: Jistě, některé jezdí dokonce přes celé Státy. Jezdila jsem vlakem každý druhý den do New Yorku, kam jsem chodila na hodiny modellingu, a také na Ritchieho koncerty, když jsme se poprvé seznámili a on hrál s Deep Purple ve Philadelphii.

RB: Nejradši mám staré parní vlaky. Hodně jsem se na nich kdysi nacestoval se zesilovačem na zádech, když jsem se přesunoval na různé koncerty.

Vyzkoušeli jste už jízdu českým vlakem?

RB: Ještě ne.

CN: Chtěla bych to jednou zkusit!

Je podle vás cestování vlakem romantické?

RB: Těmi starými vlaky určitě.

CN: Souhlasím. Uklidňují vás a dávají vám čas na přemýšlení. Vidíte krajinu a sledujete jak ubíhají míle. Otevře vám to úplně nový svět.

TEXT: Pavel Buřata
FOTO: Warner Music